

7 Ağustos 2008

Sevgili Dostlar,

Anlatacaklarım, Türkiye’de devlet-vatandaş ilişkisinin vehametini ortaya koyan küçük ve önemsiz ama bence anlamlı bir olaydır.

Tecavuz iftirasını animsarsınız. Hani gazetelerde carsaf carsaf çıkmış, televizyonlarda “Nesin Vakfı’nda tecavuz!” diye bangir bangir bağirmişlerdi... Tam neler dediklerini yazamıyorum, elim varmıyor; animsayan animsar, animsamayan da animsamasin, daha iyi.

Adli tip raporu acık ve netti: Tecavuz bulgusuna rastlanmamıstı.

Psikolog raporları da aynı netlikteydi.

Gazeteler ise, tam tersine, raporlarda tecavuz bulgusuna rastlanıldığını yazmışlardı; hem de (bire değil) sifra bin katarak... Ruhlarının derinliklerine gommeye çalıştıkları pislikleri gün isigına çıkımtı. Acık acık yalandı yazdıkları. Malum gazeteler elbette, ama malum olmayan gazeteler de.

Korkunc zamanlardı. Kimse doğruyu dinlemek, duymak, bilmek istemiyordu. Kimi bizi karalamak için kimi satısını artırmak için kimi de alcağığandan.

Çok caresiz kalmıstık.

Tecavuz şikayeti şikayetçi tarafından mahkemede geri çekildi. Meğer tecavuz filan olmamış! Ama gazetelerde bu konuda tek bir satır yazılmadı, tek bir söz söylenmedi!

Alnimiza calinan karayla kaldık!

Bu arada suçlanan iki çocuğumuz iki gün boyunca tutuklandı. Biri Bayrampasa’ya diğeri Metris’e atıldı.

Çocuklarımız cezaevinin kapisından girer girmez jandarmalar tarafından dövüldüler. Daha sonra icerde önce gardiyanlar, ardından mahkumlar sıra dayagina çektiler. Gün boyunca çalıştırılıp hakarete uğradılar, dayak yediler, küçük düşürüldüler, tehdit edildiler. Ve aleyhlerine delil olmadığı anlaşıldığında, bir geceyarısı, sabaha karsi saat 1’de bes kurus parasız sokaga bırakıldılar!..

Bu çocuklar daha 18 yaşında degillerdi o zaman.

Biri cezaevinden çıktığında korkudan konuşamaz, yemek yiyemez haldeydi, dişleri kilitlenmişti.

Çocuklarımız kendilerine yapılan iskenceyi kaleme aldılar. Yasadıklarını – eğer yureginiz elverirse - http://www.nesinvakfi.org/mektup/2007_06_28.html adresinde okuyabilirsiniz.

İskenceyi savcılığa bildirdik, soruşturma acilmesini istedik.

Aylar sonra yanıt geldi. İsteklerimizin biri reddedildi, diğeri kabul edildi.

Kabul edilenin sonucu soyle (siki durun!):

Çocuğumuzu doven jandarmaya karsi dava acilmasına gerek görülmedi.

Çocuğumuzu falakaya çeken, iki gün boyunca doven, hakaret eden, tehdit eden gardiyanlara da dava acilmasına gerek görülmedi.

Kime dava acildi dersiniz?

Çocuğumuzla aynı zamanda cezaevinde bulunan uc zavallı tinerci çocuğa!

Çocukları koruması gereken devlet önce iki çocuğumuza iskence yapıyor, daha sonra şikayet edince de aciz uc çocuğa dava açıyor!

Yeter ki kendisi suclu cikmasin!

Ama cocuklar... Onlar ne ki! Ustelik tinercilerse...

Evet, o uc tinerci de hirpalamis cocugumuzu ama cocugumuzun dedigine gore onlarin attigi dayak digerlerinkinin yaninda fiske kalirmis.

Bu zavalli cocuklar ya tehdit ya da dayak altinda ya da bilmiyorum belki de kendiliklerinden cocugumuzu dovduklarini itiraf etmisler...

Aziz Nesin yasasaydi, bu olayi kimbilir nasil kaleme alirdi. Yok ne yazik ki.

Ice karartici bir mektup yazdigim icin ozur dilerim.

Hic olmazsa Matematik Koyu'nde 70 kadar genc matematikciyle birlikte oldugumuzu, yazokulumuzun cok verimli gectigini, kan donduran bu olay disinda cok mutlu oldugumuzu soyleyeyim.

Sevgiler, saygilar, daha guzel gunlere...

Ali Nesin